

Sygn. akt III AUa 1031/12

# WYROK

## W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 grudnia 2012 r.

Sąd Apelacyjny - III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Gdańsku

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Małgorzata Gerszewska (spr.)
Sędziowie:	SSA Grażyna Czyżak SSA Iwona Krzeczowska - Lasoń
Protokolant:	Aleksandra Portaszkiewicz

po rozpoznaniu w dniu 18 grudnia 2012 r. w Gdańsku

sprawy P.W. (...) Sp. z o.o. z siedzibą w B.

z udziałem zainteresowanych: W. J. (1), W. J. (2), T. K., S. K., A. L., A. S., S. W., A. Z. (1), (...) Ltd. spółka z o.o. w B.

przeciwko

Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B.

o składki

na skutek apelacji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B.

od wyroku Sądu Okręgowego w Bydgoszczy VI Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

z dnia 15 marca 2012 r., sygn. akt VI U 2664/11

uchyla zaskarżony wyrok i sprawę przekazuje do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Bydgoszczy pozostawiając temu Sądowi rozstrzygnięcie o kosztach postępowania za II instancję.

**UZASADNIENIE.**

Decyzjami z dnia 12 września 2011 roku (...), (...), (...), (...), (...) 13 września 2011 roku (...), (...), (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. stwierdził, że podstawa wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne, zdrowotne, Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych zainteresowanych: W. J. (1), W. J. (3), T. K., S. K., A. L., A. S., S. W., A. Z. (1) podlegającym ubezpieczeniom jako pracownicy u płatnika składek T. spółki z o o w B. obejmuje również przychód z tytułu prac wykonywanych na podstawie umowy zlecenia:

-W. J. (1) w okresie od stycznia 2008 roku do września 2010 roku,

-W. J. (2) w okresie od stycznia 2008 do września 2010 roku,

- T. K. w okresie od stycznia 2009 roku do października 2010 roku,
- S. K. w okresie od stycznia 2008 roku do grudnia 2010 roku,
- A. L. w okresie od stycznia 2008 do września 2010 roku,
- A. S. w okresie od kwietnia 2008 roku do czerwca 2009 roku,
- S. W. w okresie od maja 2008 roku do lipca 2009 roku,
- A. Z. (1) w okresie od stycznia 2008 roku do czerwca 2010 roku.

Organ rentowy wyliczył na nowo podstawę wymiaru składek za powyższy okres z uwzględnieniem opisanego wyżej przychodu powołując się na przepisy art. 8 ust 1 i 2a, 18 ust 1,2 i 1 a ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (tekst jedn. Dz. U. z 2009 roku Nr 205 poz. 1585) w zw. z § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 18 kwietnia 2008 roku w sprawie szczegółowych zasad ustalania podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie emerytalne i rentowe ( Dz. U. z 1998 r. Nr 161 poz. 1106 ).

W uzasadnieniach decyzji ZUS powołał się na wyniki kontroli przeprowadzonej w P. T. sp z o.o. w trakcie której ustalono, iż pomiędzy w/w przedsiębiorstwem a (...) Ltd Sp. z o.o. w dniu 2 stycznia 2005 roku została zawarta umowa ramowa, której przedmiotem jest współpraca stron w zakresie świadczenia przez (...) Ltd Sp. z o.o. usług projektowych, budowlanych, instalacyjnych, serwisowych i prewencyjnych sieci telekomunikacyjnych, informatycznych, domofonowych, alarmowych i monitoringowych na rzecz PW (...) sp. z o.o. w wyniku czego osoby zatrudnione w ramach umowy zlecenia przez (...) świadczyły pracę na rzecz T., w którym jednocześnie były zatrudnione w ramach umowy o pracę. Organ rentowy podkreślił, że obie spółki mają siedzibę i miejsce prowadzenia działalności w B., zakres realizowanych przez spółki prac jest zbieżny a dyrektorem ( członkiem zarządu) w jednej i członkiem zarządu w drugiej jest ta sama osoba. Spółki rozliczają się poprzez wystawione faktury za wykonane usługi. Rezultatem wymienionej umowy ramowej było zatrudnienia w ramach umów zlecenia przez (...) Ltd Sp. z o.o. zainteresowanych, tj. pracowników Przedsiębiorstwa (...) spółki z o.o. W świetle art. 8 ust. 1, 2a ustawy systemowej zainteresowani wykonując prace na podstawie umowy zleceń traktowani są dla celów ubezpieczeń jako pracownik. Organ rentowy powołał się na uchwałę Sądu Najwyższego z dnia 2 września 2009 roku sygn. akt II UZP 6/09 dokonującą interpretacji podmiotu pełniącego funkcję płatnika składek za osoby, w których mowa w art. 8 ust 2a powołanej ustawy z 13 października 1998 roku.

Odwołanie od powyższych decyzji złożył płatnik składek (...) spółka z o. o. w B. wnosząc o jej uchylenie w związku z naruszeniem art. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, art. 17 ust 1, art. 18 ust 1, ust 1 a, 2 ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych oraz art. 81 ust 1,5,6, art. 85 ust 4 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 roku o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych. W uzasadnieniu odwołań wywołał, że spółka (...) w kontrolowanym okresie postępowała zgodnie z zasadami ustalonymi przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych w instrukcjach specjalnych w formie poradników, przekazanych przedsiębiorcom na oficjalnej stronie ZUS i miała prawo przyjąć, iż zasady sformułowane na stronie ZUS w instrukcjach specjalnych są oficjalną interpretacją budzących wątpliwości przepisów. Interpretacja ta została dopiero zmieniona od października 2010 roku w związku uchwałą Sądu Najwyższego II UZP 6/09. Zdaniem odwołujących jej wsteczne zastosowanie do rozliczeń ubezpieczeń społecznych i zdrowotnych w okresie styczeń 2008 roku -wrzesień 2010 roku narusza zasady art. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej - zasady rzetelnej legislacji.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołania podtrzymał dotychczasowe stanowisko i wniósł o ich oddalenie.

Odwołania zostały zarejestrowane pod sygnaturami 2664/11, 2665/11, 2666/11, 2718/11, 2719/11, 2720/11, 2932/11, 2933/11 i w dniu 30 grudnia 2010 roku połączone do łącznego rozpoznania pod wspólną sygnaturą VI U 2664/11.

Wyrokiem z dnia 15 marca 2012 roku Sąd Okręgowy zmienił zaskarżone decyzje poprzez nieuwzględnienie w podstawie wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne, rentowe, chorobowe i wypadkowe zainteresowanych - jako pracowników (...) Spółki z o.o. - przychodów osiąganych przez nich z tytułu prac wykonywanych na podstawie umów zlecenia zawartych ze spółką (...) Ltd oraz orzekł o kosztach postępowania. Sąd wskazał następujące motywy rozstrzygnięcia:

Firma (...)spółka z o o w B.jest właścicielem 2 sieci internetowych i telewizji kablowej na (...) i w F.. Jednocześnie wykonuje prace polegające na projektowaniu, budowaniu kanalizacji telekomunikacyjnej, uzbrajaniu kanalizacji w kable i światłowody, montażu urządzeń monitoringu, konserwacji instalacji domofonowych. Do końca 2010 roku spółka (...)zajmowała się serwisem na zlecenia firmy (...). Przedmiotem działalności firmy (...) spółka z o. o.są również usługi w zakresie instalowania, naprawy i konserwacji telewizji kablowej, internetu, domofonów, telefonii, monitoringu antywłamaniowego i alarmów przeciwpowodziowych.

Przedmiotem działalności spółki (...) Ltd spółka z o o w B. są usługi w zakresie instalowania, naprawy i konserwacji telewizji kablowej, internetu, domofonów, telefonii, monitoringu antywłamaniowego i alarmów przeciwpowodziowych: Kontrahentami firmy (...) byli m.in. (...) spółka z o o w T., (...) Spółdzielnia Mieszkaniowa (...) w B., C. (...). S.C. Praca w firmie (...) charakteryzuje się okresowością. Są okresy napływu zleceń i przestoje. W przypadku większej ilości zleceń prezes firmy (...) pełniący jednocześnie funkcję prezesa zarządu spółki T. proponował wykonywanie dodatkowej pracy pracownikom firmy (...), o których wiedział, że są dobrymi fachowcami.

Zainteresowani byli zatrudnieni w firmie (...) na podstawie umowy o pracę: W. J. (2) , A. S., S. W., S. K., T. K. jako monterzy instalacji telekomunikacyjnych , A. L. jako koordynator procesów serwisowych, W. J. (1) jako zastępca Prezesa zarządu, A. Z. (1) jako kasjer księgowy. W latach 2008 - 2010 zainteresowani zawarli umowy zlecenia z firmą (...) Ltd Sp. z o.o.

Do obowiązków ubezpieczonego W. J. (2) w okresie zatrudnienia w firmie (...) należało usuwanie awarii urządzeń i sieci instalacji telekomunikacyjnych, głównie na terenie K.. Miał nienormowany czas pracy, uzależniony od konkretnych awarii a czas ich usuwania był dostosowany do potrzeb klientów. W trakcie zatrudnienia, prezes firmy (...) zaproponował mu pracę polegającą na montażu instalacji telekomunikacyjnych na rzecz nowych klientów sieci (...). Otrzymywał informacje o zleceniach na poczcie mailowej lub w siedzibie firmy w tzw „ przegródce". Jakość wykonanych instalacji oceniali wyrywkowo „ ludzie z N."

Do obowiązków ubezpieczonego T. K. w spółce (...) należała naprawa i serwisowanie urządzeń i sieci telefonicznej oraz telewizji kablowej na terenie B.. Pracował od 7-15 i w tym okresie był do dyspozycji pracodawcy. W trakcie zatrudnienia zawarł umowę zlecenia z firmą (...) na wykonywanie instalacji telefonicznych i telewizji kablowej. W celu jej realizacji umawiał się z klientem na konkretny dzień i konkretną godzinę. Montaż był wykonywany na rzecz klientów N. bądź E.. Realizacja podłączenia nowych abonentów na rzecz firmy (...) odbywała się po godzinach pracy lub w soboty.

Zainteresowany S. W. wykonywał w firmie (...) pracę polegającą na dokonywaniu rozpoznania w celu podłączenia nowych abonentów. Po przyjściu do pracy otrzymywał zlecenie na wykonanie rozpoznania, udawał się na miejsce gdzie miało być teoretyczne podłączenie instalacji internetowej i telefonicznej, ustalał czy jest możliwość i jaki jest ewentualny sposób podłączenia. Po podpisaniu umowy zlecenia z firmą (...) zakres obowiązków i harmonogram pracy w spółce (...) nie zmienił się. Prace dla firmy (...) realizował po wcześniejszym umówieniu się z klientami. Praktycznie po godzinach pracy lub w soboty była możliwość podłączenia nowych abonentów na rzecz firmy (...).

Do obowiązków zainteresowanego S. K. w okresie zatrudnienia w spółce (...) należało usuwanie usterek i awarii na sieci telefoniczne i kablowe, firmy (...) na terenie powiatu świeckiego. Miał nienormowany czas pracy, który był uzależniony od napływających awarii. W trakcie zatrudnienia w firmie (...) otrzymał propozycję zawarcia umowy zlecenia z firmą (...). Realizacja umowy polegała na podłączaniu nowych abonentów telefonicznych i telewizji (...). Zlecenia na rzecz firmy (...) wykonywał głównie popołudniami i w sobotę.

Zainteresowany A. L. zatrudniony w firmie (...) na podstawie umowy o pracę jako koordynator procesów serwisowych odbierał telefoniczne zgłoszenia usterek od abonentów, drogą mailową zgłoszenia od firmy (...). Rozdzielał zgłoszenia na poszczególnych techników na terenie byłego województwa (...). Pracował w godzinach od 7 - 15 - ej. Wkrótce po zatrudnieniu w firmie (...), M. J. zaproponował mu możliwość „dorobienia sobie do wynagrodzenia w firmie (...)” przy zakładaniu instalacji teletechnicznych. Po podpisaniu umowy zajmował się zakładaniem instalacji, czasami jednoosobowo czasami w większej grupie. Informacje o zleceniach otrzymywał z tzw. przegródki.

Zainteresowany A. S. pracował w spółce (...) na stanowisku monter, kierowca w godzinach od 7 - 15. Po przyjeździe do pracy rozwoził pracowników na teren nowo budowanych bloków gdzie wykonywane są instalacje telekomunikacyjne, Internetu, telewizji kablowej. Pracę montera wykonywał po rozwiezieniu pracowników na poszczególne budowy, zajmował się montowaniem w/w instalacji. Aby dorobić poza godzinami pracy wykonywał zlecenie dla firmy (...). Od kolegi z pracy S. W. i dyrektora S. otrzymywał informacje o konkretnych zleceniach z firmy (...)

Zainteresowana A. Z. (1) w firmie (...) zajmowała się wpłatami od klientów i abonentów, do jej obowiązków należało prowadzenie raportu kasowego, wystawianie faktur, podpisywanie umów z klientem. W 2008 roku rozpoczęła współpracę z firmą (...), polegającą na roznoszeniu ulotek, które miały przysporzyć klientów firmie (...) w zakresie konserwacji, monitoringu, instalacji antywłamaniowych, przeciwpożarowych.

Zainteresowany W. J. (1) zatrudniony jako zastępca Prezesa Zarządu w spółce (...) zajmuje się organizacją pracy, kontaktem z dostawcami sygnału internetowego i programów telewizyjnych, wyszukiwaniem i udziałem w przetargach, bezpośrednim kontraktem z kontrahentami. Głównym zleceniodawcą firmy (...) była firma (...), większość (...) spółdzielni mieszkaniowych, firma (...), (...) Przyrodniczy. W 2006 roku zainteresowany przyjął propozycję „dorobienia” sobie w firmie (...) na podstawie umowy zlecenia. Zajmował się kontaktem z kontrahentami firmy (...) ( (...) spółka z o.o w T., (...) Spółdzielnia Mieszkaniowa (...) w B., C. (...). S.C). Z treści jego zeznań wynika, że zainteresowani wykonywali instalacje na rzecz w/w kontrahentów ale także innych operatorów telekomunikacyjnych, którzy byli również kontrahentami firmy (...). W. J. (1) zajmował się w niej kontrolą jakości wykonanych prac i uzgodnieniami dotyczącymi nowych instalacji.

W okresie zatrudnienia w spółce (...) zainteresowani otrzymywali wynagrodzenie miesięczne w stałej wysokości. Wysokość wynagrodzenia w spółce (...) zależała od ilości wykonanych zleceń. Zainteresowani zajmujący się montażem instalacji telekomunikacyjnych na podstawie umowy zlecenia nie potrafili wskazać na jakich obiektach montaż dotyczył kontrahentów firmy (...) a na jakich T..

Sąd Okręgowy dał wiarę omówionym wyżej zeznaniom uznając je za konsekwentne, wyczerpujące, niezawierające sprzeczności, wzajemnie się uzupełniające, tworzące spójną logiczną całość. Sąd podkreślił, że zeznania zainteresowanych są szczerze i spontaniczne i że pomiędzy zainteresowanymi i odwołującym nie ma obecnie żadnej zależności służbowej.

Zdaniem Sądu I instancji przedmiotem rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie było ustalenie, czy wobec zainteresowanych, zatrudnionych w firmie (...) na podstawie umowy o pracę i wykonujących zlecenie w firmie (...) Ltd Sp. z o.o ma zastosowanie przepis treści art. 8 ust. 2a ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (jednolity tekst: Dz. U. z 2007 r. Nr, 11 poz. 74 ze zm.), zgodnie z którym za pracownika - w rozumieniu ustawy - uważa się także osobę wykonującą pracę na podstawie umowy agencyjnej, umowy zlecenia lub innej umowy o świadczenie usług, do której zgodnie z Kodeksem cywilnym stosuje się przepisy dotyczące zlecenia, albo umowy o dzieło, jeżeli umowę taką zawarła z pracodawcą, z którym pozostaje w stosunku pracy, lub jeżeli w ramach takiej umowy wykonuje pracę na rzecz pracodawcy, z którym pozostaje w stosunku pracy.

Dokonując wykładni funkcjonalnej powyższego przepisu Sąd stwierdził, że jakkolwiek przepis art. 8a ustawy systemowej rozszerza pojęcie pracownika dla celów ubezpieczeń społecznych, to przepis ten, w szczególności w zakresie dotyczącym „wykonywania pracy na podstawie umów cywilnoprawnych przez osobę, która umowę taką zawarła z osobą trzecią, jednakże w jej ramach wykonuje pracę na rzecz pracodawcy, z którym pozostaje w stosunku

pracy" nie może być interpretowane w całkowitym oderwaniu od przepisów kodeksu pracy. Analiza tezy uchwały Sądu Najwyższego z dnia 2 września 2009 roku I UZP 6/09 OSNP 2010/3-4/46 powołanej przez organ rentowy w oderwaniu od jej uzasadnienia wskazywałaby wprawdzie na objęcie pracodawcy obowiązkiem zapłacenia składek na ubezpieczenie emerytalne, rentowe, chorobowe i wypadkowe pracownika w każdej sytuacji, gdy pracownik wykonuje na jego rzecz pracę w ramach umowy cywilnoprawnej zawartej z osobą trzecią, jednakże w uzasadnieniu tej uchwały jak również orzeczenia z dnia 22 lutego 2010 roku I UK 259/09 Sąd Najwyższy zawarł sugestię, iż art. 8a ustawy ma odniesienie „do pracy wykonywanej na rzecz pracodawcy" powiązanej funkcjonalnie i miejscowo.

Przepis art. 8a ustawy systemowej został dodany przez art. 1 pkt 4 lit. b ustawy z dnia 23 grudnia 1999 roku o zmianie ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 110, poz. 1256) i obowiązuje od dnia 30 grudnia 1999 roku. Wolą ustawodawcy było objęcie ubezpieczeniem tej grupy osób, z którymi pracodawca zawierał umów cywilnoprawne celem uniknięcia ponoszenia zwiększonych kosztów np. w związku z wypracowanymi godzinami nadliczbowymi. Kierując się wykładnią funkcjonalną Sąd wskazał, że art. 8 ust. 2a ustawy systemowej dotyczy z reguły takiej pracy wykonywanej na podstawie umowy cywilnoprawnej na rzecz pracodawcy, która mogłaby być świadczona przez jej wykonawcę w ramach stosunku pracy z tym pracodawcą, z tym, że musiałby on wówczas przestrzegać przepisów o godzinach nadliczbowych, powierzeniu pracownikowi do wykonywania pracy innej niż umówiona (art. 42 § 4 k.p.) i innych ograniczeń i obciążeń wynikających z przepisów prawa pracy.

Zdaniem Sądu I instancji, w odniesieniu do przedstawionego wyżej stanu faktycznego, nie można jednoznacznie stwierdzić, że w okresie objętym zaskarżoną decyzją zainteresowani wykonywali pracę na rzecz pracodawcy (...) spółki z o. o. w B. w warunkach objętych dyspozycją art 8 ust. 2a ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych ( Dz. U. z 2009 roku nr 205 poz. 1585 ). Zainteresowani wykonywali na podstawie umowy zlecenia zawartej z (...) Ltd Sp. z o.o w B. prace, które nie były związane z charakterem pracy wynikającym z zakresu obowiązków i powierzonych faktycznie czynności w spółce (...) spółka z o. o. w B.. Pracodawca nie miał żadnego wpływu na termin i sposób realizacji umowy zlecenia. Termin jej wykonania zależał wyłącznie od umowy zainteresowanych z poszczególnymi klientami a wrywkowa ocena była dokonywana przez firmy zewnętrzne. Wynagrodzenie było uzależnione od ilości zrealizowanych zleceń i było faktycznie a nie fikcyjne wypłacane przez zleceniodawcę (...) Ltd Sp. z o.o w B.. W okolicznościach niniejszej sprawy nie można jednoznacznie stwierdzić aby czynności wykonywane przez zainteresowanych w ramach umowy zlecenia z firmą (...) była faktycznie wykonywane każdorazowo na rzecz firmy (...). Przeprowadzone postępowanie dowodowe nie wykazało, na rzecz którego kontrahenta praca była wykonywana. Zainteresowani każdorazowo realizowali umowę zlecenia na różnych obiektach poza siedzibą firmy (...).

Sąd Okręgowy wskazał dalej, że zawarcie umowy ramowej pomiędzy (...) Ltd Sp. z o.o w B. a T. spółka zoo, których przedmiotem jest współpraca stron w zakresie świadczenia przez (...) Ltd Sp. z o.o. usług projektowych, budowlanych, instalacyjnych, serwisowych i prewencyjnych sieci telekomunikacyjnych, informatycznych, domofonowych, alarmowych i monitoringowych na rzecz PW (...) sp. z o.o. nie przesądza o tym, że każdorazowo usługa wykonywana w ramach umowy zlecenia była wykonywana na rzecz pracodawcy

Reasumując, Sąd nie znalazł podstaw do stwierdzenia, iż płatnikiem składek w związku z zawartymi umowami zlecenia przez zainteresowanych w latach 2008 - 2010 z (...) Ltd Sp. z o.o. jest pracodawca (...) spółka z o. o. w B. i dlatego zmienił zaskarżone decyzje ZUS w powyższym zakresie

O kosztach Sąd orzekł na mocy § 2 ust. 1 w zw. z § 11 ust. 1 pkt. 2 w zw. z § 12 ust. 1 pkt. 1 Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (tekst jednolity Dz. U. z 2002 roku Nr 163, poz. 1349).

Apelację od wyroku wywiódł organu rentowy zaskarżając go w całości. Zarzucając naruszenie przepisów prawa materialnego, w szczególności art.8 ust.2a ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. Nr 205 z 2009 roku,poz.1585 ze zm.) pozwany wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i

oddalenie odwołania, ewentualnie o jego uchylenie i przekazanie Sądowi Okręgowemu w Bydgoszczy do ponownego rozpoznania.

Apelujący wskazał, że w myśl art.8 ust. 1, 2a ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. Nr 205 z 2009 roku, poz.1585 ze zm.) za pracownika uważa się osobę pozostającą w stosunku pracy a także osobę wykonującą pracę na podstawie umowy agencyjnej, umowy zlecenia lub innej umowy o świadczenie usług, do której zgodnie z Kodeksem cywilnym stosuje się przepisy dotyczące zlecenia, albo umowy o dzieło, jeżeli umowę taką zawarła z pracodawcą z którym pozostaje w stosunku pracy, lub jeżeli w ramach takiej umowy wykonuje pracę na rzecz pracodawcy, z którym pozostaje w stosunku pracy.

Stosownie do przepisu art. 18 ust. 1, 2 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych w związku § 1-rozporządzenia MPiPS z dnia 18 grudnia 1998 r. w sprawie szczegółowych zasad ustalania podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe (Dz.U. Nr 161, poz.1106 ze zm.) podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe stanowi przychód w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym od osób fizycznych osiągniany przez pracowników u pracodawcy z tytułu zatrudnienia w ramach stosunku pracy, z wyjątkiem składników wynagrodzenia wymienionych w § 2 powołanego wyżej rozporządzenia.

Zgodnie z art. 18 ust.1a powołanej ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych w przypadku osób wykonujących pracę na podstawie umowy zlecenia, jeżeli umowę taką zawarły z pracodawcą, z którym pozostają w stosunku pracy, lub jeżeli w ramach takiej umowy wykonują pracę na rzecz pracodawcy, z którym pozostają w stosunku pracy w podstawie wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe uwzględnia się również przychód z tytułu umowy zlecenia. Stosownie do treści art.20 ust. 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie chorobowe i wypadkowe stanowi podstawa wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe. Ponadto stosownie do art.81 ust. 1, 5 i 6 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 roku o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. Nr 164 z 2008 roku, poz. 1027 ze zm.) do ustalenia podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie zdrowotne pracowników stosuje się przepisy określające podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe tych osób. Podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie zdrowotne pomniejsza się o kwoty składek na ubezpieczenia emerytalne, rentowe i chorobowe finansowanych przez ubezpieczonych niebędących płatnikami składek, potrąconych przez płatników ze środków ubezpieczonego, zgodnie z przepisami o systemie ubezpieczeń społecznych. Przy ustalaniu podstawy wymiaru składki na ubezpieczenie zdrowotne, nie stosuje się wyłączeń wynagrodzeń za czas niezdolności do pracy wskutek choroby lub odosobnienia w związku z chorobą zakaźną.

Organ rentowy wskazał dalej, że stosownie do przepisu art. 104 ust. 1 pkt 1a, obowiązującej od dnia 1 czerwca 2004 roku ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 roku o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. Nr 69 z 2008 roku, poz.415 ze zm.), pracodawcy opłacają za osoby pozostające w stosunku pracy obowiązkowe składki na Fundusz Pracy, ustalone od kwot stanowiących podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe, wynoszących w przeliczeniu na okres miesiąca, co najmniej minimalne wynagrodzenie za pracę. Na podstawie art.29 ust. 1 obowiązującej od 1 października 2006 roku ustawy z dnia 13 lipca 2006 roku o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy (Dz. U. Nr 158, poz.1121 ze zm.) składki na FGSP ustala się od wypłat stanowiących podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe.

Pozwany wskazał, że w trakcie kontroli przeprowadzonej w Przedsiębiorstwie (...) sp. z o.o. NIP (...) ustalono, że między Przedsiębiorstwem (...) sp. z o.o. a (...) Ltd sp. z o.o. w dniu 2 stycznia 2005 roku została zawarta umowa ramowa, której przedmiotem jest współpraca stron w zakresie świadczenia przez (...) Ltd sp. z o.o. usług projektowych, budowlanych, instalacyjnych, serwisowych i prewencyjnych sieci teletechnicznych, telekomunikacyjnych, informatycznych, domofonowych, alarmowych i monitoringowych na rzecz Przedsiębiorstwa (...) sp. z o.o., w wyniku czego osoby zatrudnione w ramach umowy zlecenia przez (...) Ltd sp. z o.o. świadczyły pracę na rzecz Przedsiębiorstwa (...) sp. z o.o., w którym jednocześnie były zatrudnione w ramach umowy o pracę. Rezultatem wymienionej umowy ramowej było zatrudnianie w ramach umów zlecenia przez (...) Ltd sp. z o.o. W. J. (1), W. J. (3), T. K., S. K., A. L., A. S., S. W., A. Z. (1) - pracowników Przedsiębiorstwa (...) sp. z o.o.

W ocenie pozwanego w świetle art.8 ust. 1 i ust.2a ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych wykonujący pracę na podstawie umów zlecenia traktowany jest dla celów ubezpieczeń jako pracownik. Organ rentowy przywołał na poparcie swego stanowiska uchwałę Sądu Najwyższego z dnia 2 września 2009 roku, sygn. akt II UZP 6/09. Konsekwencją powyższego pracodawca miał obowiązek uwzględnienia w podstawie wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych za wymienionych pracowników również przychodów z tytułu wykonywania przez nich pracy na podstawie umów zlecenia.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych nie zgodził się z argumentami Sądu Okręgowego zawartymi w uzasadnieniu wyroku. Powołując się na uzasadnienie uchwały Sądu Najwyższego z dnia 2 września 2009 roku sygn. II UZP 6/09 apelujący podkreślił, że pracodawca, którego pracownik wykonuje na jego rzecz pracę w ramach umowy o dzieło zawartej z osobą trzecią, jest płatnikiem składek na ubezpieczenie emerytalne, rentowe, chorobowe i wypadkowe z tytułu tej umowy - art.8 ust.2a ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych.

Zdaniem organu rentowego z powołanego przepisu nie wynika, aby praca wykonywana w ramach umowy cywilnoprawnej musiała być wykonywana wyłącznie na rzecz pracodawcy, u którego pracownik jest zatrudniony na umowę o pracę. Bez znaczenia zatem pozostaje okoliczność, że praca w ramach umów cywilnoprawnych wykonywana była na rzecz innych podmiotów. Przeprowadzone postępowanie dowodowe nie wykazało, na rzecz którego kontrahenta praca była wykonywana co czyni apelację zasadną.

W odpowiedzi na apelację organu rentowego płatnik składek wniósł o jej oddalenie i zasądzenie na jego rzecz kosztów postępowania apelacyjnego, w tym kosztów zastępstwa prawnego według norm przepisanych. W uzasadnieniu odpowiedzi ponowione zostały argumenty przytoczone w toku postępowania przed Sądem Okręgowym.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja pozwanego organu rentowego skutkuje uchyleniem zaskarżonego wyroku i przekazaniem sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Bydgoszczy VI Wydziałowi Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z pozostawieniem temu Sądowi rozstrzygnięcia o kosztach procesu za drugą instancję.

Przedmiotem sporu w niniejszej sprawie była kwestia, czy wobec zainteresowanych W. J. (1), W. J. (3), T. K., S. A. L., A. S., S. W., A. Z. (1) zatrudnionych w P. W. (...) Sp. z o.o. na podstawie umowy o pracę oraz na podstawie umów zlecenia w (...) Ltd Sp. z o.o. znajduje zastosowanie przepis art. 8 ust. 2a ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (j. t. Dz. U. z 2007 r. Nr 11, poz. 74 ze zm.).

We wskazanym powyżej zakresie Sąd Okręgowy nie przeprowadził postępowania dowodowego, pozwalającego na ustalenie stanu faktycznego w sposób umożliwiający stanowcze rozstrzygnięcie sprawy. Tym samym dysponując niepełnym materiałem dowodowym poczynił nieprawidłowe ustalenia prawne, co skutkowało naruszeniem przepisów prawa materialnego.

Przypomnieć należy, że prawidłowe rozstrzygnięcie każdej sprawy uzależnione jest od spełnienia przez Sąd orzekający dwóch naczelnych obowiązków procesowych, tj. przeprowadzenia postępowania dowodowego w sposób określony przepisami kodeksu postępowania cywilnego oraz dokonania wszechstronnej oceny całokształtu okoliczności ujawnionych w toku rozprawy głównej. Rozstrzygnięcie to winno również znajdować oparcie w przepisach prawa materialnego adekwatnych do poczynionych ustaleń faktycznych. Kontrola instancyjna zaskarżonego orzeczenia ma natomiast na celu ustalenie, czy w sprawie będącej przedmiotem rozpoznania Sąd pierwszej instancji sprostał tym wymogom. Istotą postępowania apelacyjnego jest zbadanie zasadności zarzutów skierowanych przeciwko orzeczeniu sądu pierwszej instancji. Sąd odwoławczy jest sądem merytorycznym i orzeka w oparciu o całokształt zgromadzonego materiału dowodowego. Uprawniony jest dokonać na nowo jego własnej, samodzielnej i swobodnej oceny. Może również - bazując na tym samym materiale dowodowym, co Sąd pierwszej instancji - czynić własne, odmienne ustalenia. W sytuacji jednak, gdy wydanie wyroku przez Sąd odwoławczy wymagałoby przeprowadzenia postępowania

dowodowego w całości, Sąd ten, na podstawie art. 386 § 4 k.p.c., uchyla zaskarżony wyrok i przekazuje sprawę do ponownego rozpoznania Sądowi pierwszej instancji. Taka sytuacja zachodzi w niniejszej sprawie.

Na wstępie zauważyć należy, że decyzja o objęciu określonym tytułem ubezpieczenia społecznego, jak również decyzja ustalająca podstawę wymiaru składki na ubezpieczenia społeczne ma charakter decyzji deklaratoryjnej – stwierdza jedynie zaistnienie stanu prawnego zgodnego z przepisami prawa ubezpieczeń społecznych. Na kształt decyzji dotyczącej ubezpieczenia wpływa zatem jedynie fakt istnienia bądź nieistnienia tytułu do objęcia ubezpieczeniami społecznymi, a w drugim przypadku – istnienie takiej sytuacji faktycznej, która odpowiada konkretnemu przepisowi regulującemu podstawę wymiaru składki.

Stosownie do treści przepisu art. 8 ust. 2a ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych za pracownika, w rozumieniu ustawy, uważa się także osobę wykonującą pracę na podstawie umowy agencyjnej, umowy zlecenia lub innej umowy o świadczenie usług, do której zgodnie z Kodeksem cywilnym stosuje się przepisy dotyczące zlecenia, albo umowy o dzieło, jeżeli umowę taką zawarła z pracodawcą, z którym pozostaje w stosunku pracy, lub jeżeli w ramach takiej umowy wykonuje pracę na rzecz pracodawcy, z którym pozostaje w stosunku pracy. Stosownie do przepisu art. 4 pkt 2a ustawy systemowej płatnikiem składek na ubezpieczenie społeczne jest pracodawca – w stosunku do pracowników i osób odbywających służbę zastępczą oraz jednostka organizacyjna lub osoba fizyczna pozostająca z inną osobą fizyczną w stosunku prawnym uzasadniającym objęcie tej osoby ubezpieczeniami społecznymi. W świetle powyższego przepisu składki na ubezpieczenie społeczne za pracownika (art. 6 ust. 1 pkt 1 ustawy systemowej) odprowadza pracodawca, a za zleceniobiorcę/osobę świadczącą usługi (art. 6 ust. 1 pkt 4 ustawy systemowej) zleceniodawca.

Jak słusznie wskazał Sąd Okręgowy za pracownika uważa się osobę pozostającą w stosunku pracy (art. 8 ust. 1 ustawy systemowej), a także, w rozumieniu ustawy systemowej, osobę wykonującą pracę na podstawie umowy agencyjnej, umowy zlecenia lub innej umowy o świadczenie usług, do której zgodnie z Kodeksem cywilnym stosuje się przepisy dotyczące zlecenia albo umowy o dzieło, jeżeli umowę taką zawarła z pracodawcą, z którym pozostaje w stosunku pracy, lub jeżeli w ramach takiej umowy wykonuje pracę na rzecz pracodawcy, z którym pozostaje w stosunku pracy (art. 8 ust. 2a ustawy systemowej). Przepis art. 8 ust. 2a ustawy systemowej wprowadził wyjątek od reguły przyjętej w art. 9 ust. 1 ustawy systemowej, że umowa zlecenia jest zwolniona z obowiązku ubezpieczenia społecznego w sytuacji, gdy występuje u tej samej osoby obok umowy o pracę. Przepis ten został wprowadzony z dniem 30 grudnia 1999 roku (ustawą z dnia 23 grudnia 1999 r. o zmianie ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, Dz. U. z 1999 r. Nr 110, poz. 1256), po to, aby wyeliminować sytuacje, gdy w ramach umowy cywilnoprawnej ubezpieczony wykonywałby te same obowiązki, które świadczył w ramach umowy o pracę, wskutek czego pracodawca nie musiałby zatrudniać pracownika w większym wymiarze czasu pracy lub w godzinach nadliczbowych i odprowadzać składki na ubezpieczenie społeczne od wyższego wynagrodzenia.

Stosownie do przepisu art. 18 ust. 1a ustawy systemowej w stosunku do ubezpieczonych, o których mowa w art. 8 ust. 2a, w podstawie wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe, uwzględnia się również przychód z tytułu umowy agencyjnej, umowy zlecenia lub innej umowy o świadczenie usług, do której zgodnie z Kodeksem cywilnym stosuje się przepisy dotyczące zlecenia albo umowy o dzieło. Płatnikiem składek na ubezpieczenie społeczne z tytułu umowy zlecenia/świadczenia usług jest zatem pracodawca, którego pracownik wykonuje na jego rzecz pracę w ramach tej umowy zawartej z osobą trzecią (por. uchwała SN z dnia 2 września 2009 roku, II UZP 6/09, LEX nr 514221 i wyrok SN z dnia 22 lutego 2010 roku, I UK 259/09, LEX nr 585727). W świetle uchwały Sądu Najwyższego z dnia 2 września 2009 roku, przywołanej zarówno przez organ rentowy jak i Sąd Okręgowy, przesłanką decydującą o uznaniu za pracownika osoby świadczącej w ramach umowy zlecenia pracę na rzecz swojego pracodawcy, jest to, że w ramach takiej umowy, wykonuje faktycznie pracę dla swojego pracodawcy (uzyskuje on rezultaty jej pracy). Użyty w art. 8 ust. 2a ustawy systemowej zwrot „działać na rzecz” użyty został w innym znaczeniu, niż w języku prawa, w którym działanie „na czyją rzecz” może się odbywać w wyniku istnienia określonej więzi prawnej (stosunku prawnego). Stosunkiem prawnym charakteryzującym się działaniem na rzecz innego podmiotu jest stosunek pracy, do którego istotnych cech należy działanie na rzecz pracodawcy (art. 22 k.p.). Również wykonujący zlecenie „działa na rzecz zleceniodawcy” (art. 734 i n. k.c.). W kontekście przepisu art. 8 ust. 2a ustawy systemowej zwrot ten opisuje zatem sytuację faktyczną, w której należy zastosować konstrukcję uznania za pracownika. Jest nią istnienie trójkąta umów, tj. 1) umowy o



pracę, 2) umowy zlecenia między pracownikiem, a osobą trzecią i 3) umowy o podwykonawstwo między pracodawcą i zleceniodawcą. Pracodawca w wyniku umowy o podwykonawstwo przejmuje w ostatecznym rachunku rezultat pracy wykonanej na rzecz zleceniodawcy, przy czym następuje to w wyniku zawarcia umowy zlecenia/świadczenia usług z osobą trzecią oraz zawartej umowy cywilnoprawnej między pracodawcą i zleceniodawcą (vide I. J.-J. - Konstrukcja uznania za pracownika w prawie ubezpieczenia społecznego). Konsekwencją konstrukcji uznania za pracownika jest konieczność opłacania przez pracodawcę składki na ubezpieczenie społeczne za osobę, z którą została zawarta umowa zlecenia, tak jak za pracownika. Stosownie do przepisu art. 32 ustawy systemowej pracodawcę obciąża zatem także obowiązek poboru i odprowadzenia do ZUS składki na ubezpieczenie zdrowotne za osobę „uznaną za pracownika”.

Zebrany w toku postępowania przed Sądem Okręgowym materiał dowodowy - w zeznania zainteresowanych, płatnika oraz umowy – zarówno umowy o pracę z P. W. (...) Sp. z o.o., jaki i umowy zlecenia z (...) Ltd Sp. z o.o. – nie pozwala na ustalenie, jakie konkretnie czynności zainteresowani wykonywali w ramach stosunku pracy ze spółką (...), a jakie – na podstawie umów zlecenia ze spółką (...). Przypomnieć należy, że w/w spółki łączyła ramowa umowa o współpracy, w ramach której (...) Ltd Sp. z o.o. była podwykonawcą P. W. (...) Sp. z o.o. Powyższe ustalenie jest zaś niezbędne dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy, skoro przesłanką decydującą o uznaniu za pracownika osoby świadczącej w ramach umowy zlecenia pracę na rzecz swojego pracodawcy, jest fakt, że w ramach takiej umowy, wykonuje on faktycznie pracę dla swojego pracodawcy tj. pracodawca uzyskuje rezultat pracy wykonywanej formalnie na rzecz zleceniodawcy. Ten konieczny zakres warunkujący prawidłowe osądzenie sporu został pominięty w dotychczasowym postępowaniu sądowym. Sąd I instancji poprzestał na stwierdzeniu, że nie jest możliwe jednoznaczne stwierdzenie by czynności wykonywane przez zainteresowanych w ramach umowy zlecenia ze spółką (...) Ltd były faktycznie wykonywane każdorazowo na rzecz firmy (...) oraz, że przeprowadzone postępowanie nie wykazało na rzecz którego kontrahenta praca była wykonywana.

Z umów o pracę zawartych ze spółką (...) wynika jedynie, że zainteresowani zatrudnieni byli na stanowiskach monterów instalacji telekomunikacyjnych ( T. K., S. K., S. W., A. S., W. J. (2) ), koordynator procesów serwisowych – A. L., specjalista ds. instalacji RTV – W. J. (1), księgowa – kasjer – A. Z. (1) wykonując pracę w siedzibie spółki oraz na obiektach wykonywanych przez spółkę ( vide umowy k. 265 – 272 a.s. ). Brak jest akt osobowych tych pracowników, na podstawie których można byłoby ustalić szczegółowo ich zakresy czynności ( np. w oparciu o stanowiskowe karty pracy ).

Niespornym jest, że zainteresowani od stycznia 2008 roku zawierali umowy zlecenia z (...) Ltd Sp. z o.o. W aktach pozwanego znajdują się umowy i rachunki za rok 2008, umowy i rachunki za rok 2009 oraz same rachunki za rok 2010 – brak jest jednak umów zlecenia z roku 2010. Przedmiot zlecenia w umowach został określony w sposób bardzo ogólny jako: wykonanie instalacji telefonicznej, wykonanie sieci teletechnicznych, serwis urządzeń teletechnicznych lub wykonanie pomiarów na złączach, zaś w odniesieniu do A. Z. (1) jako akwizycja usług ( od stycznia 2008 roku do marca 2009 roku i od maja 2009 roku do czerwca 2009 roku, od sierpnia do listopada 2009 roku), wykonanie kosztorysów – kwiecień 2009 roku, prace biurowe – grudzień 2009 roku ( vide umowy k. 1 - 23 akt ubezpieczeniowych A. Z.).

Reprezentujący zarówno płatnika składek jak i zainteresowaną spółkę (...) wskazywał, że w obu spółkach wykonywano inny zakres prac. Na podstawie lakonicznych opisów zakresów obowiązków zainteresowanych w ramach umów o pracę oraz ogólnie sformułowanymi przedmiotami zlecenia, przy zupełnym braku ustaleń, jakie czynności de facto one oznaczają (tj. w jakim obiekcie, na rzecz jakiego podmiotu została wykonana bądź serwisowana przez zainteresowanego konkretna instalacja telefoniczna czy sieć teletechniczna, jakie czynności akwizycyjne, biurowe, kosztorysowe zostały wykonane i na czym rzecz) nie można ustalić które czynności zainteresowani faktycznie wykonywali na rzecz spółki (...), a które na rzecz spółki (...). Okoliczności te nie wynikają przesłuchania zainteresowanych i M. J.. Sąd I instancji choć przesłuchiwał zainteresowanych to jednak z uwagi na ogólnikowość zeznań, brak odniesienia się do konkretnych umów zlecenia są one mało przydatne i nie doprowadziły do niezbędnych ustaleń faktycznych ( Sąd zwrócił na powyższe uwagę w pisemnych motywach rozstrzygnięcia ).

Mając na względzie powyższe Sąd Apelacyjny wskazuje, iż przy ponownym rozpoznaniu sprawy Sąd Okręgowy – działając w ramach zakreślonych przez przepisy art. 386 § 5 i 6 k.p.c. – powinien starannie i szczegółowo przesłuchać zainteresowanych jak również M. J. w celu ustalenia jakie dokładnie czynności pracownicy P. T. wykonywali w ramach umów o pracę a jakie w ramach kolejnych umów zlecenia ze spółką (...). Wobec zawierania z zainteresowanymi kilkakrotnie umów zlecenia na przestrzeni lat 2008 – 2010 niezbędnym jest – przesłuchując zainteresowanych – odniesienie się do konkretnych umów zlecenia i ustalenie, które z nich były realizowane na rzecz którego podmiotu w szczególności, czy stanowiły one realizację umów zawieranych przez spółkę (...) z innymi niż P. T. podmiotami gospodarczymi. Przykładowo w dniu 6 października 2008 roku zawarta została między (...) Ltd a (...) Spółką z o.o. w T. umowa na wykonanie masztu 3 m z materiałami ( 4 szt. ), wykonanie uziomu masztu 3 m ( 4 szt.), wykonanie instalacji przewodu (...), instalację łącza radiowego punkt – punkt ( 4 szt. ), wykonanie montażu szafy, wykonanie instalacji zasilania szafy ( instalacja + materiały + szafa ) na dachu budynku Urzędu Wojewódzkiego w B. w okresie od 6 do 31 października 2008 roku ( vide umowa k. 203 – 204 a.s. ). Sąd dysponując tą umową nie ustalił, czy jej realizacji podjęła się spółka (...) w oparciu jedynie o zatrudnionych przez siebie pracowników – na podstawie umowy o pracę – czy też w ramach umów zlecenia realizowali ją zainteresowani a jeśli tak to którzy. Ustalenia wymagają dane pracowników spółki (...), ich zakresy czynności w oparciu o akta osobowe. Podobnie rzeczą Sądu będzie, przy ponownym rozpoznaniu sprawy, zażądanie od odwołującego się płatnika składek akt osobowych zainteresowanych w niniejszej sprawie. Wobec braku umów zlecenia za rok 2010 celowym będzie uzupełnienie materiału dowodowego o te umowy.

Przedłożone do akt sprawy umowy o współpracy (...) Ltd Sp. z o.o. nie stanowią dowodu na okoliczność wykonywania na ich podstawie jakichkolwiek czynności przez zainteresowanych. Sąd I instancji winien zatem przesłuchać ubezpieczonych oraz M. J. na powyższe okoliczności i ustalić, czy zainteresowani wykonywali czynności wskazane w umowach oraz na fakturach znajdujących się w aktach ubezpieczeniowych.

Z zeznań zainteresowanych wynika, iż prace, które wykonywali na rzecz spółki (...) powiązane były z firmą (...), a abonenci, których podłączali byli abonentami N.. W związku z powyższym, zdaniem Sądu Apelacyjnego, konieczne jest zapoznanie się z treścią umów, na podstawie których w/w podmioty zleciły wykonanie podłączeń itp. Nie można wykluczyć, że stroną powyższych umów była spółka (...), zaś (...) Ltd. Sp. z o.o. była podwykonawcą, a zatem zainteresowani, wykonując podłączenia abonentów, działali faktycznie na rzecz spółki (...). Sąd I instancji winien dokonać ustaleń w tym przedmiocie.

Zauważyć należy, a co zapewne uszło uwadze Sądu Okręgowego, że w zaskarżonych decyzjach organ rentowy ustalił nie tylko podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie emerytalne i rentowe, chorobowe, wypadkowe ale również zdrowotne, na Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych. Płatnik składek w złożonych odwołaniach nie zgodził się z takim stanowiskiem organu rentowego zaskarżając decyzje zarówno w zakresie ustalenia podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne jak i zdrowotne. W zaskarżonym przez pozwanego wyroku Sąd I instancji orzekł jedynie o podstawie wymiaru składek na ubezpieczenia: emerytalne, rentowe, chorobowe i wypadkowe. Oznacza to, że rozpoznając sprawę ponownie Sąd winien wydać orzeczenie dotyczące w zakresie dotychczas nierozpoznany.

Rzeczą Sądu Okręgowego przy ponownym rozpoznaniu sprawy będzie również dopuszczenie innych dowodów, które uzna za konieczne dla rozstrzygnięcia sprawy, a następnie pełna i wszechstronna ocena zgromadzonego materiału dowodowego. Dopiero bowiem taka analiza pozwoli Sądowi Okręgowemu na prawidłową ocenę merytorycznej zasadności zaskarżonej decyzji organu rentowego.

Mając na uwadze, iż postępowanie dowodowe przeprowadzone przez Sąd Okręgowy było całkowicie wadliwe, Sąd Apelacyjny na podstawie art. 386 § 4 k.p.c., uchylił zaskarżony wyrok i przekazał sprawę do ponownego rozpoznania przez ten Sąd z pozostawieniem mu rozstrzygnięcia o kosztach procesu za drugą instancję. Celem orzeczenia kasatoryjnego jest bowiem stymulowanie sądu pierwszej instancji do dokładnego rozpoznania sprawy i przeprowadzenia postępowania dowodowego w sposób wyczerpujący, a nie zdjęcie z sądu drugiej instancji obowiązku merytorycznego rozstrzygnięcia sprawy. Uchylenie orzeczenia sądu pierwszej instancji w sytuacji, gdy postępowanie

dowodowe nie zostało przeprowadzone w całości, uzasadnione jest tym, że strona nie może być pozbawiona jednej instancji.